

Folketingets Kulturudvalg
Christiansborg
1240 København K.
e-brev: folketinget@folketinget.dk;

Dato: 2007-06-27
J.nr.: 1032/000647
KUR/sf/tsh

Kulturministeriets Rektorer tilslutter sig pressemeddelelse imod grundlaget for indkøbsbesparelser på uddannelsesinstitutionerne

En række selvejende uddannelsesinstitutioner udsendte den 21. juni nedenstående pressemeddelelse, vendt mod de indkøbsbesparelser, der bliver udmøntet på alle landets uddannelsesinstitutioner. Kulturministeriets Rektorer tilslutter sig denne pressemeddelelse.

Finansministeriet udmelder indkøbsbesparelser, som om de er "gratis". Men realiteten er, at de vil føre til mærkbare forringelser på uddannelsesområdet.

Også vi er kritiske over for den beregningsmetode, der samtidig har den konsekvens, at uddannelsesinstitutioner bliver ramt meget forskelligt. Vi opfordrer derfor til:

1. En fornyet beregning af besparelser, baseret på dokumenterede besparelsesmuligheder;
2. En retfærdig fordeling af disse besparelser mellem institutionerne.

Kulturministeriet er orienteret med kopi af dette brev.

Med venlig hilsen

Sven Felding, rektor
Kunstakademiets Arkitektskole
Fmd. for KUR

Bertel Krarup, rektor
Det Kgl. Danske Musikkonservatorium
Næstfmd. f. KUR

København, 21. juni 2007

Udtalelse fra lederne af de selvejende uddannelsesinstitutioner

Mere politi betales med dårligere uddannelser Ingen effektiviseringsgevinst - der er tale om besparelser

Uddannelsesinstitutionerne betaler for en stor del af politiforliget og forliget om styrkelse af fødevarerekontrollen. Regeringen har sammen med Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti besluttet sig for at skære næsten 500 mio. kr. over tre år på uddannelsesområdet.

Hverken politikere eller vælgere er glade for at spare på uddannelse. Så hvis finansministeren ligeud havde foreslået at spare 158 mio. kr. årligt på uddannelsesinstitutionerne var forslaget næppe gået igennem og da slet ikke med tilslutning fra næsten hele Folketinget.

Finansministeriet bestilte derfor en rapport hos konsulentfirmaet Deloitte, der skulle vise, hvordan der kan hentes effektiviseringsgevinster i staten. Kulturministeriets præmisser for undersøgelsen var

så specifikke, at konklusionen var givet på forhånd. Deloitte har udført opgaven som bestilt, men har måttet tage 7 alvorlige forbehold i rapporten, bl.a. om at de ikke har taget stilling til, om en billigere vare altid er ligeså brugbar som en dyrere

Effektiviseringsgevinsten eksisterer ikke

Undersøgelsen er på 100 sider og fyldt med beregninger. Så det er nok sandsynligt, at de fleste blot har læst konklusionen, nemlig at hvis man køber effektivt ind, kan der spares 231 mio. kr. ud af et samlet indkøb på 572 mio. kr.! Med andre ord tilsyneladende et ”gratis” besparelspotentiale på ca. 40 %. Det er ikke underligt, at politikerne ikke havde betænkeligheder ved at acceptere finansministerens forslag.

Men rapportens undertitel ”potentiale for indkøbeffektivisering” er misvisende, for det er ikke mere effektivt at købe ind, som Finansministeriet foreslår. Uddannelsesinstitutionerne har gennemgået undersøgelsen, og vores beregninger viser, at Finansministeriets konklusioner ikke er holdbare.

Undersøgelsens metode har været at undersøge en række store indkøbsgrupper, f.eks. møbler, kontorhold, kopier osv. Inden for hver gruppe har man sammenlignet det institutionerne *typisk* køber, med den billigste vare, ministeriet har kunnet finde. Besparelsen skal altså ikke opnås ved hjælp af mere effektive indkøb, men ved at man køber varer med en dårligere kvalitet eller funktionalitet. På en skole køber man ikke nødvendigvis den billigste reol, der kan fås; en større reol eller en af bedre kvalitet kan være nødvendig og betale sig i det lange løb. I nogle tilfælde er den billigste kontorstol god nok, men for en medarbejder med rygproblemer, eller hvis stolen skal bruges i et laboratorium, så stilles der særlige krav, som nok giver en højere indkøbspris, men som der er saglige grunde til. Når computere bruges til undervisning eller til avancerede beregninger, så er den billigste standardmodel ikke tilstrækkelig.

Finansministeriets metode er altså ikke reel. Besparelsen angiver, hvad man ville bruge, hvis man altid kunne købe det billigste. Men man kan ikke altid købe det billigste; og derfor er beregningerne simpelthen en skrivebordsøvelse, der skal skjule, at man finansierer udgifter i helt andre sektorer med forringelser på uddannelserne.

Folketinget kan naturligvis beslutte nedskæringer på et hvilket som helst område, hvis de finder det nødvendigt eller hensigtsmæssigt. Men hvis man tror, at dette er en ”gratis besparelse”, så er det forkert! Der er ikke noget at hente på effektive indkøb af varer, som institutionen ikke har brug for. Finansieringen af politiforliget og styrkelsen af fødevarekontrollen betyder, at der bliver 158 mio. kroner mindre om året til at drive skoler, uddannelsesinstitutioner og universiteter for. Det eneste sted, hvor vi kan hente de penge, er på mindre undervisning og færre bogkøb, materialer osv.

Vi ville naturligvis gerne have dokumenteret det reelle indhold i indkøbsanalysen tidligere, således at vi kunne have dokumenteret sagen, inden der blev indgået aftaler. Men den undersøgelse, som besparelserne bygger på, har været holdt hemmelig den sidste måned. Skolerne har gennem deres ministerier søgt at få indsigt i rapporten, men det har Finansministeriet ikke tilladt. Undersøgelsen blev først offentliggjort forrige uge, få timer efter at forliget om bedre fødevarekontrol (og dermed besparelsen på uddannelsessektoren) var indgået.

Med venlig hilsen

Gymnasieskolernes Rektorforening
Rektorkollegiet
CVU-Rektorkollegiet
SOSU-Lederforeningen
Foreningen af Skoleledere ved de tekniske skoler
Interesseorganisationen for handelsskoleledelser
Lederforeningen for VUC
FSI